

[Finansministeren.]

slag gav knapt $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Anvendelse til Omsætningskatternes Nedbringelse. Fra radikal Side var der stillet Ændringsforslag, som gav endnu langt mindre Beløb. Af Venstre var der stillet en Række mindre indgaaende Ændringsforslag, som neppe vilde have berørt Udbyttet af Skatten videre, hvorimod Socialdemokratiet paa det Stadium ingen Ændringer havde foreslaaet, idet Socialdemokratiets Stilling nærmest var at afvise den hele Skatteforhøjelse. Den Stilling, jeg maatte tage overfor de tre indgivne Ændringsforslag, var, dels af tekniske, dels af finansielle Grunde, at afvise dem alle tre, Venstres saavel som de Konservatives og de Radikales, de to sidste, fordi de gav for lidt Udbytte, og fordi den Beskatning af Cigarillos og Shagtobak, som jeg af de anførte Grunde ansaa for nødvendig, nægtedes. Om alle tre Ændringsforslag gjaldt det tillige, at intet af dem aabnede nogen Udsigt for Regeringen til at samle et Flertal, der kunde gennemføre Forslaget.

Under disse Omstændigheder anmodede jeg Udvalgets forskellige Partier om at udtale sig om, hvilke Indrømmelser man kunde tænke sig at gøre, og hvilke Veje man kunde tænke sig farbare, naar der skulde tilvejebringes et Flertal om en Affattelse, som kunde tilfredsstille ogsaa Regeringen. Jeg nævnte selv som et Eksempel paa en saadan Udvej, der muligt kunde følges, den at foretage en større Nedsættelse af Cigarbeskatningen, hvilket af beskæftigelsesmæssige Grunde kunde være ønskeligt og tillige var ønskeligt som egnet til at standse den betydelige Nedgang i Skatten, som stadig fandt Sted. Til Gengæld maatte naturligvis Cigarettskatten forhøjes tilsvarende. Der fremkom da en Udtalelse fra Socialdemokratiet om, at denne Vej vilde man være villig til at forhandle om, uden at dette Udsagn i øvrigt havde nogen bindende Karakter; og Socialdemokratiets Ordfører i Udvalget fremhævede særlig stærkt, at det, der muligt kunde gøre denne Udvej acceptabel for Socialdemokratiet, var den Indflydelse, det vilde have paa Beskæftigelsen indenfor Tobaksfagene, en Formindskelse af den meget betydelige Arbejdsløshed, der her fandtes.

I Henhold til denne Forhandling gik jeg da til Udarbejdelsen af et ændret Forslag, og i Udarbejdelsen blev inddraget Repræsentanter for Tobaks erhvervene, nemlig de tre, der, udpegede af deres respektive Organisationer, sidder i Tobaks-Appeludvalget; altsaa Repræsentanter for Fabrikationen, for Handelen og for Tobaksarbej-

derne. Med disse Repræsentanter forhandles der i 3 Dage, endskønt Repræsentanterne for saavel Fabrikationen som for Handelen erklærede sig uvillige til at gaa med til Forslaget med den Motivering, at det gav en alt for stor Forhøjelse af Tobaksbeskatningen, som man ganske naturligt vilde undgaa. Forhandlingerne skulde imidlertid hverken dreje sig om Skattens Højde eller om dens Fordeling mellem Cigaretterne og Cigarerne, men om den tekniske Side af Sagen, Forslagenes Udformning, særlig med Hensyn til Grænserne for de forskellige Beskatningsgrupper, som er et vigtigt Spørgsmaal, og dernæst med Hensyn til det Sammenspil mellem Beskatning og Prisgrænse, der betinger en passende Avance for saavel Fabrikationen som Handelen.

Der blev under denne Forhandling taget det videst mulige Hensyn til de Udtalelser, der fremkom fra Erhvervsside, og her maa jeg jo fremhæve, at det, som fra Erhvervenes Side altid er blevet ønsket, er større og rummeligere Grupper og Sikring af en passende Avance. Med Hensyn til Cigarbeskatningen skete der overhovedet ingen tekniske Forandringer, kun en betydelig Nedsættelse af Skatten, men man lod de 3 Cigargrupper, som i sin Tid var fastsat ved Tobakskommissionens Arbejde i 1921 og 1922, staa uforandret. Mod de Ændringer, der blev foretaget i de andre Beskatningsformer, fremkom der ingen Indvendinger fra Erhvervsrepræsentanternes Side, men man vilde, som sagt, ikke binde sig til noget som helst af den Grund, jeg nævnte.

Ud af denne Forhandling og af Administrationens og mit Arbejde fremgik saa et Ændringsforslag, som forelagdes i Udvalget, og dette Ændringsforslag er med et Par mindre væsentlige Ændringer i det væsentlige det samme som det, der er blevet vedtaget i Folketinget og nu ligger paa det høje Tings Bord. Det gaar ud paa at hæve Beskatningen af Cigaretter for den laveste Gruppe, som er den, der finansielt og forbrugsmæssigt betyder noget, til 140 Ø. pr. 100 Stykker med en Prisgrænse af $3\frac{1}{2}$ Ø., hvorved en lignende Avance som den, der nu findes, bliver sikret Erhvervene, Handel og Industri. Saa stiger det i en Skala med en mindre Progression end tidligere og med videre Grænser op til 10 Kr. pr. 100 Stykker. Dette Forslag vil give en Stigning i Udbyttet fra 10,3 til 19,9 Mill. Kr., efter at der er regnet med det 1,3 Millioners Skattetab af den Grund, jeg nævnte før.

Hvad Cigarillos angaar, er der jo nu